

- közömbös, hogy a család egyesítési célú tartózkodás iránti kérelmének alátámasztása céljából a harmadik ország állampolgára által hivatkozott eltartotti viszony a beutazási tilalomra vonatkozó határozat vele szemben történő elfogadását követően keletkezett;
 - közömbös, hogy a harmadik ország állampolgárával szemben hozott, a beutazási tilalomra vonatkozó határozat jogerőssé vált, amikor család egyesítési célú tartózkodás iránti kérelmét benyújtja;
 - közömbös, hogy a harmadik országnak a család egyesítési célú tartózkodás iránti kérelmet benyújtó állampolgárával szemben elfogadott, beutazási tilalomra vonatkozó határozatot a visszatérési kötelezettség megsértése igazolja; amennyiben közrendi okok igazolták ezt a határozatot, az ilyen okok csak akkor eredményezhetik az e cikkben alapuló származékos tartózkodási jognak a harmadik ország ezen állampolgárától való megtagadását, ha az úgy valamennyi körülményének az – arányosság elve, az érintett esetleges gyermek vagy gyermekek mindenképp felett álló érdeke, valamint az alapvető jogok tükrében elvégzett – konkrét értékeléséből kitűnik, hogy az érintett a közrendre nézve valódi, közvetlen és kellően súlyos veszélyt jelent.
- 3) A 2008/115 irányelv 5. cikkét akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétben az a nemzeti gyakorlat, amelynek keretében anélkül fogadják el kiutasítási határozatot harmadik ország olyan állampolgárával szemben, aki már állt – még mindig hatályos – beutazási tilalommal párosuló kiutasítási határozat hatálya alatt, hogy figyelembe vették a családi életével kapcsolatos, a beutazási tilalom elrendelését követően benyújtott család egyesítési célú tartózkodás iránti kérelemben említett tényezőket, köztük különösen kiskorú gyermekének érdekét, kivéve ha ezekre a tényezőkre az érintett korábban már hivatkozhatott volna.

⁽¹⁾ HL C 145., 2016.4.25.

A Bíróság (nagytanács) 2018. május 2-i ítélete (a Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen [Hollandia, Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) – K. kontra Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), H. F. kontra Belgische Staat (C-366/16)

(C-331/16. és C-366/16. sz. egyesített ügyek) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Európai uniós polgárság — A tagállamok területén való szabad mozgáshoz és szabad tartózkodáshoz való jog — 2004/38/EK irányelv — A 27. cikk (2) bekezdésének második albekezdése — A beutazási és tartózkodási jog közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okokból való korlátozása — Közrendi vagy közbiztonsági okokból való kiutasítás — A társadalom valamely alapvető érdekére valódi, közvetlen és kellően súlyos veszélyt jelentő magatartás — Olyan személy, akinek menedékjog iránti kérelmét a Genfi Egyezmény 1. cikkének F. pontja vagy a 2011/95/EU irányelv 12. cikkének (2) bekezdése alá tartozó okokból utasították el — A 28. cikk (1) bekezdése — A 28. cikk (3) bekezdésének a) pontja — Kiutasítás elleni védelem — A fogadóállamban való tartózkodás a megelőző tíz évben — Kényszerítő közbiztonsági okok — Fogalom)

(2018/C 231/04)

Az eljárás nyelve: holland

Juridictions de renvoi

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Az alapeljárás felei

Felperesek: K. (C-331/16), H. F. (C-366/16)

Alperesek: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), Belgische Staat (C-366/16)

Rendelkező rész

- 1) Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 27. cikkének (2) bekezdését akként kell értelmezni, hogy az, hogy egy olyan, európai uniós polgárral vagy európai uniós polgár olyan, harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagjával szemben, aki tartózkodási engedély iránti kérelmet nyújt be valamely tagállam területén, a múltban a menekült jogállást el nem ismerő határozatot hoztak a menekültek helyzetére vonatkozó, 1951. július 28-án Genfben aláírt és a menekültek helyzetére vonatkozóan az 1967. január 31-én létrejött New York-i jegyzőkönyvvel kiegészített egyezmény 1. cikkének F. pontja vagy a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 12. cikkének (2) bekezdése alapján, nem teszi lehetővé e tagállam illetékes hatóságai számára annak automatikus megállapítását, hogy e személynek az e területen való pusztá jelenléte – az ismétlődés kockázatának fennállásától függetlenül – valódi, közvetlen és kellően súlyos veszélyt jelent a társadalom valamely alapvető érdekére, amely igazolhatja közrendi vagy közbiztonsági okokból hozott intézkedéseknek a meghozatalát.

Az ilyen veszély fennállása megállapításának az érintett egyén személyes magatartásának a fogadó tagállam illetékes hatóságai általi értékelésén kell alapulnia, figyelembe véve a menekült jogállást el nem ismerő határozat megállapításait, valamint azon tényezőket, amelyeken e határozat alapul, különösen az ezen egyénnek felrótt bűncselekmények vagy cselekmények jellegét és súlyát, az ezekben való egyéni közreműködésének mértékét, a büntetőjogi felelősség alóli mentesülési okok esetleges fennállását, valamint azt, hogy büntetőítéletet hoztak-e vele szemben, vagy sem. Ezen átfogó értékelésnek tekintetbe kell vennie azt is, hogy mennyi idő telt el a bűncselekmények vagy cselekmények feltételezett elkövetése óta, valamint az egyén későbbi magatartását különösen abból a szempontból, hogy e magatartás tükröz-e az EUSZ 2. és EUSZ 3. cikkben említett alapvető értékek sérelmére irányuló, továbbra is fennálló szándékot, miáltal zavarhatja a lakosság nyugalomát és fizikai biztonságát. Önmagában az, hogy ezen egyén múltbéli magatartása származási országának olyan sajátos történelmi és társadalmi összefüggésében valósult meg, amely a fogadó tagállamban valószínűleg nem alakul ki, nem akadályozza ilyen veszély megállapításának.

Az arányosság elvének megfelelően a fogadó tagállam illetékes hatóságainak egyébként mérlegelniük kell egyrészt az adott társadalom alapvető érdekeinek védelmét, másrészt az érintett személy mint uniós polgár szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogának gyakorlásához, valamint magán- és családi élet tisztelőben tartásához való jogának gyakorlásához fűződő érdekeit.

- 2) A 2004/38 irányelv 28. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy amennyiben a tervezett intézkedések az érintett egyénnek a fogadó tagállam területéről való kiutasításáról rendelkeznek, a fogadó tagállamnak figyelembe kell vennie e személy magatartásának jellegét és súlyát, az e tagállamban való tartózkodás időtartamát, és adott esetben jogszerű jellegét, a neki felrótt magatartás óta eltelt időt, az ezen időszak folyamán tanúsított magatartását, a társadalomra való közvetlen veszélyességének fokát, valamint az említett tagállammal fennálló társadalmi, kulturális és családi kapcsolatok szilárdságát.

A 2004/38 irányelv 28. cikke (3) bekezdésének a) pontját akként kell értelmezni, hogy az nem alkalmazható olyan európai uniós polgár tekintetében, aki a fogadó tagállamban nem rendelkezik az ezen irányelv 16. cikke és 28. cikkének (2) bekezdése szerinti huzamos tartózkodási joggal.

⁽¹⁾ HL C 326., 2016.9.5.
HL C 343., 2016.9.19.